

A8-0379/2018

22.11.2018

JELENTÉS

a WTO jövőjéről
(2018/2084(INI))

Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság

Előadó: Bernd Lange, Paul Rübig

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS.....	11
VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	13
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL.....	20
AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA.....	21

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a WTO jövőjéről

(2018/2084(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó Marrákesi Egyezményre,
- tekintettel a WTO 2001. november 14-i dohai miniszteri nyilatkozatára¹,
- tekintettel a WTO-val kapcsolatos korábbi állásfoglalásaira, különösen a Kereskedelmi Világszervezet reformjáról szóló 2008. április 24-i² és a WTO 11. miniszteri konferenciáját előkészítő többoldalú tárgyalásokról szóló 2017. november 15-i³ állásfoglalásaira,
- tekintettel a WTO-ról szóló parlamenti konferencia Buenos Airesben megtartott évi ülésén 2017. december 10-én konszenzussal elfogadott zárónyilatkozatra⁴,
- tekintettel a 2017 decemberében Buenos Airesben tartott 11. miniszteri konferencia eredményeire – beleértve a miniszteri határozatokat –, amelyen nem volt mód miniszteri nyilatkozat elfogadására⁵,
- tekintettel a kereskedelemösztönző támogatás hatodik átfogó felülvizsgálatára, amelyre 2017. július 11–13-án került sor⁶ Genfben,
- tekintettel az ENSZ fenntartható fejlesztési céljaira⁷,
- tekintettel az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye keretében létrejött, 2016. november óta hatályos Párizsi Megállapodásra,
- tekintettel az Éghajlat-változási Kormányközi Testület legutóbbi, 2018. október 8-án közzétett jelentésére, amely rámutat, hogy a globális felmelegedés 1,5°C-ra való korlátozása még mindig lehetséges, ha az országok 2020-ig fokozzák nemzeti kötelezettségvállalásaikat,
- tekintettel az Európai Tanács 2018. június 28-i következtetéseinek 16. pontjára⁸,
- tekintettel az Egyesült Államok, Japán és az Európai Unió kereskedelmi minisztereinek

---

¹ 2001. november 14-i dohai miniszteri nyilatkozat (WT/MIN(01)/DEC/1) – https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/min01_e/mindecl_e.htm

² HL C 259E., 2009.10.29., 77. o.

³ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0439.

⁴ <http://www.europarl.europa.eu/pcwto/en/sessions/2017.html>

⁵ https://www.wto.org/english/news_e/news17_e/mc11_10dec17_e.htm

⁶ https://www.wto.org/english/tratop_e/devel_e/a4t_e/gr17_e/gr17programme_e.htm

⁷ <http://www.un.org/sustainabledevelopment/sustainable-development-goals/>

⁸ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2018/06/29/20180628-euco-conclusions-final/>

- háromoldalú találkozóján 2018. május 31-én elfogadott együttes nyilatkozatra¹,
- tekintettel az EU és Kína közötti 20. csúcstalálkozó együttes nyilatkozatára, amely létrehozta a WTO reformjával foglalkozó, miniszterhelyettesi szinten elnökölt munkacsoportot²;
  - tekintettel a WTO modernizációjáról szóló, 2018. szeptember 18-i bizottsági stratégiai dokumentumra³,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A8-0379/2018),
- A. mivel a WTO megalakulása óta központi szerepet játszik a multilateralizmus megerősítésében, az inkluzív gazdasági világrend előmozdításában és a nyitott, szabályokon alapuló és megkülönböztetésmentes multilaterális kereskedelmi rendszer kiépítésében; mivel a fejlődő országok mára a világkereskedelem mintegy felét bonyolítják le, míg ez az arány 2000-ben 33 százalékot tett ki, valamint hogy a mélyszegénységben élők száma 1990 óta a felére, valamennyivel egymilliárd alá csökkent; mivel a WTO jogok és kötelezettségek rendszerére épül, ami arra kötelezi a tagokat, hogy nyissák meg saját piacukat, és ne alkalmazzanak megkülönböztetést;
- B. mivel a kormányok és vállalkozások számára a WTO-nak kell a fő referenciapontnak maradnia a szabályozás és a kereskedelmi viták terén;
- C. mivel az EU következetesen támogatja a kereskedelem erős, multilaterális és szabályokon alapuló megközelítését, minthogy az uniós gazdaság, valamint az uniós munkavállalók és fogyasztók és partnereik egyre nagyobb mértékben integrálódtak a globális értékláncokba, és mind az import, mind az export, illetve a társadalmi és környezeti feltételek esetében függenek a kiszámítható nemzetközi kereskedelemtől;
- D. mivel a 2017 decemberében Buenos Airesben tartott 11. miniszteri konferencia eredményei csalódást keltettek, és világosan megmutatták, hogy a szervezet tárgyalási funkciója működésképtelen;
- E. mivel a szabályokon alapuló, multilaterális kereskedelmi rendszer a WTO létrehozása óta legsúlyosabb válságával néz szembe, amely a szervezet azon alapvető funkcióit fenyegeti, hogy meghatározza a nemzetközi kereskedelem alapvető szabályait és szerkezetét, valamint biztosítsa valamennyi multilaterális szervezet leghatékonyabb és legfejlettebb vitarendezési mechanizmusát;
- F. mivel az olyan jelentős kivételek ellenére, mint a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás, a WTO kereskedelmi reformja a 2000-es évek óta nem halad megfelelő mértékben;

---

¹ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2018/may/tradoc_156906.pdf

² <https://www.consilium.europa.eu/media/36165/final-eu-cn-joint-statement-consolidated-text-with-climate-change-clean-energy-annex.pdf>

³ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2018/september/tradoc_157331.pdf

- G. mivel a Fellebbezési Testület a határozatok kötelező jellege és a testület független és pártatlan felülvizsgálati szervként való működése miatt a WTO „koronaékszere”; mivel a Fellebbezési Testület elérte a működőképességhez szükséges bírák minimális számát Shree Baboo Chekitan Servansing bíró megbízási idejének lejáratát után, aminek következtében csupán három kinevezett bíró maradt; mivel ez, az Amerikai Egyesült Államok kormánya által okozott patthelyzet egy olyan rendszer összeomlásához vezethet, amely elengedhetetlenül fontos a WTO valamennyi tagja közötti viták rendezéséhez;
1. megismétli, hogy teljes mértékben elkötelezett a multilaterizmus tartós értékei mellett, és felhív a tisztességes és szabályozott kereskedelmen alapuló, mindenki javát szolgáló kereskedelmi menetrend megalkotására, amely hozzájárul a béke és a biztonság megteremtéséhez és a fenntartható fejlesztési menetrend végrehajtásához azáltal, hogy figyelembe veszi és megerősíti a társadalmi, környezeti és emberi jogi szempontokat, és biztosítja, hogy a többoldalúan elfogadott és harmonizált szabályokat mindenki tekintetében egyenlően alkalmazzák és valóban betartsák; hangsúlyozza, hogy a WTO-nak is hozzá kell járulnia az igazságos kereskedelem előmozdításához és a tisztességtelen gyakorlatok elleni küzdelemhez; hangsúlyozza, hogy a kereskedelem önmagában nem végcél, hanem a globálisan meghatározott fejlődési célok elérésének eszköze;
  2. úgy véli, hogy a legújabb fejlemények fényében, valamint a dohai fejlesztési menetrend régóta tartó elakadása miatt sürgősen lépéseket kell tenni a WTO korszerűsítésére, és alaposan felül kell vizsgálni a WTO működésének számos aspektusát a WTO hatékonyságának növelése és legitimitásának megerősítése érdekében; e tekintetben úgy véli, elengedhetetlen, hogy a WTO titkársága valamennyi WTO-tag számára lehetőséget teremtsen arra, hogy a kezdetektől részt vegyenek a vitában; felszólítja a Bizottságot és a WTO uniós tagállamait, hogy a közös álláspont kialakítása érdekében lépjenek kapcsolatba a WTO többi tagjával, különös tekintettel az olyan főbb kereskedelmi partnerekre, mint az Egyesült Államok, Japán, Kína, Kanada, Brazília és India; biztatóan tartja az EU és Kína közötti csúcstalálkozó WTO reformjáról szóló kezdeti nyilatkozatait;
  3. üdvözli ennek kapcsán az Európai Tanács által a Bizottság számára 2018. június 28–29-én adott megbízást, és tudomásul veszi a következtetésekben felvázolt megközelítést, valamint a WTO modernizációjáról szóló 2018. szeptember 18-i bizottsági stratégiai dokumentumot és Kanada 2018. szeptember 25-i, a WTO reformjára vonatkozó javaslatait; várja további javaslatok közzétételét, különösen a fejlődő országok, valamint a WTO tagállamai által már létrehozott munkacsoportok részéről;
  4. mélyszégyen aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy csupán a Fellebbezési Testület három helye van betöltve, ami komolyan veszélyezteti a vitarendezési folyamat jelenlegi megfelelő működését, és felszólítja az Egyesült Államokat a helyzet oly módon történő megoldására, amely lehetővé teszi a Fellebbezési Testület üresen maradt pozícióinak gyors betöltését; üdvözli a Bizottság által a WTO modernizációjáról szóló elvi dokumentumban előterjesztett kezdeti javaslatokat, amelyek arra irányulnak, hogy feloldják a patthelyzet néhány felvetett probléma rendezése révén, például a leköszönő tagokra vonatkozó átmeneti szabályok, a Fellebbezési Testület megbízási idejének megváltoztatása, illetve egy jelentés közzététele előtt megengedett maximális időtartam meghatározása, valamint a Fellebbviteli Testület új ítélkezési gyakorlatának kialakítása

révén; megjegyzi, hogy az Egyesült Államok Fellebbezési Testülettel kapcsolatosan kifejezésre juttatott aggodalmai túlmutatnak az eljárási változásokon, és jelentős reformokat tesznek szükségessé a szervezet bírának ítéleteit illetően;

5. úgy véli, hogy az Egyesült Államok 2018. május 31-i határozata, miszerint az acél- és alumíniumtermékekre a kereskedelem kibővítéséről szóló, 1962. évi törvény 232. szakaszában foglalt „nemzetbiztonságon” alapuló okokból díjakat kell kiszabni, nem indokolt, és úgy véli, hogy az nem oldja meg az acél globális piacokon való túlzott jelenléte által előidézett kihívásokat, és nem felel meg a WTO szabályainak; határozottan ösztönzi a Bizottságot arra, hogy a WTO szabályain alapuló vitarendezési keretrendszeren belül működjön együtt az Egyesült Államokkal a kereskedelmi ellentétek feloldása és a kereskedelmi korlátok eltávolítása érdekében;
6. azon a véleményen van, hogy a jelenlegi válság kiváltó okainak kezelése érdekében szükséges, hogy a WTO alkalmazkodjon a világban zajló változásokhoz, egyszersmind teljesítse a dohai fejlesztési menetrendben meghatározott hátralévő feladatokat, különösen az élelmezésbiztonság tekintetében; ezért szükségesnek tartja:
  - a) a szabálykönyv jelenlegi hiányosságainak orvoslását az egyenlő versenyfeltételek megteremtése érdekében, tekintettel a piactorzító támogatásokra és az állami tulajdonú vállalatokra, valamint a szellemi tulajdon védelmének és a befektetési piac hozzáférhetőségének naprakésszé tételét; a védelem és a kényszerített forráskód-közzététel, és egyéb, az állam által irányított, kapacitásfelesleghez vezető tevékenységek kérdésének kezelését, valamint a szolgáltatásokat és beruházásokat gátoló szabályozási akadályok felszámolását, beleértve a technológiatranszfert, a közös vállalkozásokra vonatkozó követelményeket és a helyi tartalmi követelményeket; továbbá a meglévő megállapodások végrehajtásának, igazgatásának és működésének nyomon követését;
  - b) az elektronikus kereskedelmet, a globális értékláncokat, a közbeszerzést, a szolgáltatásokra vonatkozó aktualizált hazai szabályozást, valamint a mikro-, kis- és középvállalkozásokat (mkkv-k) magában foglaló, a technológiai fejlődés kezeléséhez szükséges szabályozási keret megteremtését;
  - c) a legsürgetőbb globális környezeti és társadalmi kihívások kezelését, a kereskedelmi, a munkaügyi és a környezetvédelmi menetredek szisztematikus szakpolitikai koherenciájának biztosítását;
  - d) az e tekintetben a Buenos Airesben elfogadott, az e-kereskedelemről, a belső szabályozásról, a beruházások elősegítéséről és a nők gazdasági szerepvállalásának növeléséről szóló együttes nyilatkozatok, valamint az e kérdésekhez kapcsolódóan azóta elvégzett munka fontosságának elismerését;
7. kiemeli, hogy az EU-nak előtérbe kell helyeznie a magánélet és a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályait annak érdekében, hogy ezeket nemzetközi szinten is előmozdítsa, és hogy referenciává váljanak a nemzetközi és multilaterális standardok kialakítása során;
8. emlékeztet arra, hogy a közbeszerzéshez való hozzáférés az Európai Unió egyik legfontosabb prioritása a kereskedelmi tárgyalások során, és hogy e tekintetben a kölcsönösség és a kölcsönös előnyök jegyében elvárható a WTO tagjaitól annak a

kötelezettségvállalásnak a végrehajtása, hogy csatlakoznak a közbeszerzésről szóló megállapodáshoz, valamint javítják a megállapodás rendelkezéseinek alkalmazását és jobban tiszteletben tartják azokat; megjegyzi, hogy részben az e területen elért eredményektől függ, hogy teljes mértékben hatékonyak bizonyul-e az állami támogatások keretrendszerét érintő esetleges optimalizálás, illetve hogy milyen szerepet játszanak az állami vállalatok; felszólítja a Bizottságot, hogy az erőfeszítések felgyorsítása céljából működjön együtt azokkal a tagokkal, amelyeknek folyamatban van a közbeszerzésekről szóló megállapodáshoz való csatlakozása annak érdekében, hogy a közbeszerzés liberalizációjának előnyeit ki lehessen terjeszteni a WTO-tagok körében;

9. meg van győződve arról, hogy a fejlett és fejlődő országok közötti jelenlegi különbségtétel nem tükrözi a gazdasági valóságot és a WTO valós helyzetét, és mindez a leginkább rászoruló országok kárára akadályozza a dohai forduló előremozdítását; sürgeti az előrébb járó fejlődő országokat, hogy vegyék ki részüket a felelősségvállalásból, és fejlettségi és (ágazati) versenyképességi szintjükhöz mérten tegyenek hozzájárulásokat; megjegyzi, hogy a Bizottság stratégiai dokumentuma olyan szabályozást szorgalmaz, amely a fejlődő országokat – ahogy egyre gazdagabbá válnak – fokozatosan kiemeli alacsony jövedelmi státuszukból; úgy véli, hogy a különleges és megkülönböztetett elbánási mechanizmust tovább kell vizsgálni annak érdekében, hogy azok jobban tükrözzék a humán fejlettségi mutatót – olyan szakpolitikai eszközként, amely lehetővé teszi, hogy a multilaterális megállapodások végrehajtását össze lehessen kapcsolni a gazdagabb országokból és donorszervezetektől kapott segítségnyújtással;
10. határozottan üdvözli a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodásnak a WTO tagságának kétharmada általi, 2017. februári megerősítését; meg van győződve arról, hogy a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás fontos példa, és mintaként szolgálhat a jövőbeli WTO-megállapodások tekintetében, figyelembe véve a tagok fejlettségi szintje és szükségletei közötti különbségeket; arra ösztönzi a WTO tagjait, hogy a valós gazdasági erejüknek és képességeiknek megfelelően vállaljanak felelősséget, és tartsák be a kötelezettségvállalásaikat; úgy véli, hogy a megállapodás – kiváltképpen az afrikai tagok, azaz a várakozások alapján a megállapodás legnagyobb kedvezményezettjei általi – teljes megerősítése, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás hatékony végrehajtása, valamint a megállapodás szerinti fejlesztési támogatás bejelentése tartozik a jövőbeli kihívások közé;
11. elismeri, hogy Kínának a WTO-ba való 2001-es belépése összességében növelte hazai piacukhoz való hozzáférést, ami jót tett a globális gazdaságnak; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Kína nem alkalmazza a WTO nemzeti elbánásra vonatkozó szabályának szellemiségét és elveit;
12. úgy véli, hogy szükséges a tárgyalási folyamat működésének felülvizsgálata a jelenlegi, konszenzusos szabály szerint zajló folyamatnál nagyobb rugalmasság biztosítása által, egyúttal elismerve, hogy az „egységes vállalás” megközelítés korlátozza a multilaterális kereskedelmi irányítás hatékonyságát; támogatja a rugalmas multilaterizmus elképzelését, amely lehetőséget biztosít plurilaterális megállapodások előmozdítására és megkötésére olyan ügyekben, amelyekben még nem lehetséges az érdekelt WTO-tagok közötti teljes konszenzus kialakítása vagy az úgynevezett WTO 4. melléklete szerinti megállapodáson keresztül, a Marrakesi Egyezmény II. cikkének (3) bekezdésével, III. cikkének (1) bekezdésével és X. cikkének (9) bekezdésével összhangban, vagy

olyan a „kritikus tömeg” elve alapján megkötött megállapodások útján, amelyek a legnagyobb kedvezményben részesített nemzet elve alapján terjesztik ki a WTO-tagságra a tárgyalások során meghatározott engedményeket; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy a kereskedelmi akadályok megszüntetése és a WTO és funkciói megreformálása érdekében ne használja ezeket a cikkeket a WTO-tagokkal folytatott konstruktív párbeszéd alternatívájaként; e tekintetben úgy véli, hogy tagjainak fokozniuk kell a WTO kapacitásépítését annak biztosítása érdekében, hogy a minőségi munka fenntartása érdekében a kibővült szükségleteknek megfelelően pénzügyi és emberi erőforrások álljanak rendelkezésre; úgy véli, hogy általánosságban az új tagok monetáris hozzájárulásának növelnie kell a WTO költségvetését, és nem vezethet a meglévő tagok tagdíjának csökkenéséhez;

13. elismeri, hogy bár a szabályokon alapuló multilateralizmus továbbra is a WTO struktúrájának kulcsfontosságú része marad, több lehetőség kínálkozik az érdekelt államok közötti mélyebb és rugalmasabb plurilaterális együttműködésre azokon a területeken, ahol a konszenzus nehezen érhető el; hangsúlyozza, hogy az ilyen megállapodásoknak ki kell egészíteniük a multilaterális menetrendet, és nem áthatják azt alá, valamint a kereskedelmi akadályok megszüntetésének alternatív fórumai helyett a multilaterális szintű fejlődés ugródeszkájaként alkalmazandók; felszólít a környezeti termékekről szóló megállapodásra (EGA) és a szolgáltatáskereskedelmi megállapodásra (TiSA) irányuló multilaterális tárgyalások újrakezdésére, és kéri, hogy a kkv-k számára a plurilaterális és a multilaterális megállapodásokban külön szabályokat állapítsanak meg; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a WTO folytassa és elmélyítse a nemzetközi együttműködést az olyan nemzetközi szervezetekkel, mint az ENSZ, az OECD, a Vámegyüttműködési Tanács és az ILO;
14. hangsúlyozza, hogy a kereskedelem fontos szerepet játszhat és a kereskedelemnek fontos szerepet is kell játszania a fejlesztéshez való hozzájárulás, a 2030-as fenntartható fejlesztési célok elérése és a Párizsi Megállapodásban szereplő, az éghajlatváltozás elleni küzdelemre vonatkozó vállalások megvalósítása terén; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EGA teljesítését 2016-ban leállították, és emlékeztet az abban rejlő potenciálra a zöld technológiákhoz való nagyobb hozzáférés, valamint a fent említett vállalások teljesítése során nyújtott segítség terén; kiemeli, hogy a halászati támogatásokról szóló tárgyalásokon túl a WTO-nak most az e tekintetben a tengeri élővilág védelme érdekében szükséges konkrét lépéseket is meg kell határoznia; emlékeztet arra, hogy a WTO előállítási és feldolgozási módszerekről alkotott elképzelése lehetőséget kínál arra, hogy különbséget tegyen az úgynevezett „hasonló termékek” környezetre gyakorolt hatása tekintetében; a WTO kereskedelmi és környezeti bizottságának újbóli létrehozását javasolja olyan jogkörrel, amely lehetővé teszi a környezeti „potyázás” elleni küzdelmet, és szorosabb kapcsolatot hozhat létre az UNFCCC Titkárságával;
15. újjólag megerősíti, hogy kapcsolat áll fenn az 5. fenntartható fejlesztési célban is kifejezett nemek közötti egyenlőség és az inkluzív fejlesztés között, hangsúlyozva, hogy a nők szerepvállalásának erősítése kulcskérdés a szegénység kiküszöbölése, a nők kereskedelemben való részvétele előtti akadályok elhárítása pedig kritikus fontosságú a gazdaság fejlődése szempontjából; üdvözli, hogy a WTO egyre nagyobb hangsúlyt fektet a kereskedelemmel és a nemekkel kapcsolatos kérdésekre, és vállalásai teljesítésére ösztönzi a kereskedelemről és a nők gazdasági szerepvállalásának erősítéséről szóló, 2017-es buenos airesi nyilatkozat 121 aláíróját; hangsúlyozza a szisztematikus nemi megközelítés iránti szükségletet a WTO szabályozásának minden

területén a nemspecifikus hatásvizsgálatok formájában; hangsúlyozza az olyan kezdeményezések, mint a SheTrades jelentőségét a nők kereskedelemben játszott pozitív szerepének hangsúlyozása és a nők nemzetközi kereskedelemben való nagyobb részvételének ösztönzése terén;

16. felhívja a figyelmet a kereskedelemösztönző támogatásról szóló, 2017 júliusában Genfben „A kereskedelem, az inkluzivitás és a konnektivitás előmozdítása a fenntartható fejlődés érdekében” címmel megrendezett hatodik felülvizsgálat következtetéseire; támogatja azt a nézetet, miszerint mindezeket konkrét intézkedésekké kell formálni az e-kereskedelem megkönnyítése, valamint annak érdekében, hogy a digitális lehetőségek, mint a blokklánc, kereskedelmi realitássá váljanak a fejlődő országokban is; e tekintetben megjegyzi, hogy továbbra is kulcsfontosságú kihívást jelentenek a fizikai és a digitális infrastruktúrába való beruházások, amelyek alapvető fontosságúak az e téren elért haladás szempontjából; felszólítja ezért a WTO-tagokat, hogy mozdítsák elő a fizikai és digitális infrastrukturális beruházásokat, ösztönözve az egyéb kezdeményezések mellett a köz- és magánszféra közötti partnerségeket;
17. megismétli az EU-hoz intézett azon kérését, hogy biztosítsa, hogy a fejlődő országokkal kapcsolatos tevékenységei – mind a fejlesztés, mind a kereskedelem terén – egyenlő partnerek közötti kiegyensúlyozott kereten alapuljanak, összhangban álljanak az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 208. cikkében lefektetett fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia elvével, és az emberi jogok támogatására és tiszteletben tartására irányuljanak;
18. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a WTO 11. miniszteri konferenciája nem tett előrelépést a fejlődő országokat érintő kulcsfontosságú problémák terén; üdvözli ugyanakkor a legkevésbé fejlett országok számára a WTO által már korábban biztosított, fokozott preferenciális elbánást, beleértve a preferenciális származási szabályokat és a szolgáltatókkal szembeni preferenciális elbánást, és hangsúlyozza azon kapacitásépítő intézkedések szükségességét, amelyek lehetővé tennék a legkevésbé fejlett országok szállítóinak, hogy a legkevésbé fejlett országok szolgáltatási mentességét élvezzék;
19. hangsúlyozza, hogy az átláthatóság kulcsfontosságú eleme a stabil és kiszámítható kereskedelmi és beruházási környezet biztosításának; úgy véli, hogy fontos a nyomkövetési eljárások átláthatóságának fokozása azáltal, hogy fokozzák a WTO-tagoknak az értesítési követelményeknek való megfelelésre irányuló ösztönzőket, csökkentik azok összetettségét és a terheket, valamint szükség esetén kapacitásépítést biztosítanak, míg a szándékos meg nem felelés esetén annak megakadályozása és felelősségre vonás szükséges;
20. hangsúlyozza, hogy a WTO titkárságának a valamennyi tag aktív részvételére irányuló, alulról építkező megközelítések megkönnyítésében és megóvásában játszott szerepe kritikus jelentőségű, és további megerősítése és rugalmasabbá tétele szükséges a különböző tárgyalási folyamatok, valamint a végrehajtási és ellenőrzési feladatok támogatása érdekében; úgy véli, hogy meg kell erősíteni a WTO Titkársága rendelkezésére álló pénzügyi és emberi eszközöket, illetve erőforrásokat és erőforrásokat, és sürgeti a WTO-tagokat, hogy közösen tegyenek eleget kötelezettségeiknek; úgy véli, hogy a WTO bizottságainak rendszeres munkáját szintén élénkíteni kell azáltal, hogy az elnökeiknek aktívabb szerepet kell adni a megoldások és

kompromisszumok kialakítása és ajánlása terén, ahelyett, hogy egyszerűen csak a tagok hozzászólásait moderálják, és hogy ezt a kibővített feladatot a Titkárságnak kell támogatnia;

21. sürgeti a WTO-tagokat a demokratikus legitimitás és átláthatóság biztosítására a WTO parlamenti dimenziójának erősítése által, és hogy támogassák a WTO-val kapcsolatos, a parlamenti konferenciával való hivatalos munkakapcsolatot létrehozó egyetértési megállapodást; hangsúlyozza e tekintetben, hogy biztosítani kell, hogy a parlamenti képviselők teljes mértékben hozzáférhessenek a kereskedelmi tárgyalásokhoz, hogy bevonják őket a WTO-határozatok megfogalmazásába és végrehajtásába, és hogy a kereskedelempolitikát a polgárok érdekében megfelelően ellenőrizzék;
22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint a WTO főigazgatójának.

INDOKOLÁS

Az Európai Parlament egészen a WTO 1994-es megalapítása óta mindig is megingathatatlanul védelmezi a multilaterális kereskedelmi rendszert, amelynek a Kereskedelmi Világszervezet képezi a gerincét. Az Európai Parlament szorosan nyomon követte a WTO munkáját, és a WTO-ról szóló parlamenti konferencia közös kezdeményezése révén aktívan támogatta a parlamenti dimenzió létrehozását az Interparlamentáris Unióval együtt. Az Európai Parlament képviselői részt vettek a WTO miniszteri konferenciáin, az e kiküldetéseket megelőzően meghozott állásfoglalásokban meghatározott megbízatás alapján.

Az Európai Parlament már 2008-ban egy olyan állásfoglalást fogadott el, amely a WTO működésének felülvizsgálatát szorgalmazta, mivel a dohai fejlesztési menetrendről folytatott tárgyalások elakadtak. A Buenos Airesben 2017 decemberében tartott legutóbbi WTO miniszteri konferenciát követően, ahol nyilvánvalóvá vált, hogy a szervezet tárgyalási funkciója működésképtelen, mindez még sürgetőbb feladattá vált.

Valójában a szabályokon alapuló, multilaterális kereskedelmi rendszer az eddigi legnagyobb válságával néz szembe mind a tárgyalási, mind pedig a vitarendezési mechanizmusának fenyegetettsége következtében.

E válság tovább mélyülhet az elkövetkezendő hónapokban, ha továbbra is folytatódik az egyoldalú intézkedésekkel való fenyegetés és azok kiszabása, miközben a Fellebbezési Testület új tagjainak kinevezése akadályokba ütközik, ami a teljes vitarendezést veszélyeztetheti.

A jelenlegi körülmények között a WTO-nak modernizációra van szüksége a globális kereskedelmi rendszer előtt álló kihívások kezelése érdekében, valamint hogy biztosítani tudja, továbbra is életképes, releváns és hatékony maradjon. Ez mind a szabályok, mind pedig a WTO eljárásainak újragondolását jelenti annak érdekében, hogy válaszolni tudjon a 21. századi kereskedelmi viszonyok jelentette kihívásra. A rendszernek elég rugalmasnak kell lennie ahhoz, hogy alkalmazkodni tudjon a különböző ambíciójú tagokhoz, a szabályokat hatékonyan és eredményesen kell érvényesíteni, valamint fékek és ellensúlyok szükségesek annak biztosításához, hogy a tagok kövessék a piaci nyitás és a megkülönböztetésmentesség célkitűzéseit.

A WTO relevánsabbá és alkalmazkodóbbá tétele a változó világban

A kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás és a mezőgazdasági exporttámogatások kivételével évek óta nincs lehetőség a WTO-n belül tárgyalások folytatására. Ez részben a rendszeren belüli rugalmasság hiányának tudható be, amely akadályozza azon hasonlóan gondolkodó tagokat, amelyek a WTO-n belüli szabályalkotást egy csoportként kívánják folytatni.

A tagok nagy csoportjainak együttes nyilatkozataival Buenos Airesben elindított kezdeményezések, amelyekkel az olyan területeken folytatott tárgyalások mellett kötelezik el magukat, mint például az e-kereskedelemtől, a hazai szabályozásról, valamint a beruházáskönnyítésről szóló nyilatkozatok, megfelelő lépések a tárgyalások rugalmasabbá tételének irányába.

Ezeket a plurilaterális folyamatokat ösztönözni kell, a folyamatnak azonban minden WTO-tag előtt nyitva kell állnia.

Úgy hisszük továbbá, itt az ideje annak, hogy a halászati támogatásokról folytatott tárgyalásokon túl – amely fontos hozzájárulás – a WTO aktívabban működjön közre abban, hogy a kereskedelem elősegítse a fenntartható fejlesztési célok elérését. Üdvözljük a kereskedelemre és a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó pozitív lépéseket, és biztosítani kívánjuk, hogy ezek az erőfeszítések folytatódjanak.

A WTO tárgyalási funkciójában bekövetkezett patthelyzet további oka a fejlesztés és a különleges és megkülönböztetett bánásmód kérdése. A WTO létrehozása óta a fejlődő országok gyors gazdasági növekedése jelentős különbségeket eredményezett a gazdasági fejlődés terén. Bár az EU elismeri, hogy különleges szabályokra lehet szükség a sajátos fejlesztési szükségletek biztosításához, indokolt a fejlesztési rugalmasságok működési módjának, illetve annak felülvizsgálata, hogy kik vehetik azt igénybe a megfelelő, célzott segítségnyújtás és az ambiciózus szabályozás biztosítása érdekében.

Ugyanakkor a jelenlegi válság kiváltó okai a szabálykönyv torzításokhoz vezető hiányosságaiban is keresendők, amelyek közül több is a jelentős kereskedő országok olyan nem piaci intézkedéseihöz és gyakorlataihöz kapcsolódik, amelyeket a WTO a jelek szerint nem képes megfelelően kezelni.

A WTO hatékonyságának erősítése

A WTO vitarendezési funkciója súlyos veszélyben van, és megőrzéséhez az Európai Unió gyors fellépése szükséges. Átfogó javaslatot kell ezért tenni a Fellebbezési Testület kinevezéseit akadályozó WTO-tag által felvetett aggályok elosztatása érdekében – amennyiben azok indokoltak –, miközben a WTO vitarendezési rendszerének főbb jellemzői és elvei megmaradnak és tovább erősödnek.

Az átláthatóság kulcsfontosságú eleme a stabil és kiszámítható kereskedelmi és beruházási környezet biztosításának, valamint a szabályok érvényesítésének. Az értesítési követelményeknek való megfelelés azonban gyakran nem kielégítő, valamint a WTO rendes bizottságainak nyomkövetési munkája elmarad az optimálistól. Az EU-nak a következőkre kell törekednie:

- fokozni kell az átláthatóságot a tagok számára az értesítési követelmények teljesítése céljából nyújtott ösztönzők növelése és a szándékos kötelezettségszegés esetén történő felelősségre vonás révén; továbbá
- a WTO titkársága szerepvállalásának növelésével hatékonyabban kell hasznosítani a rendes bizottságokat a kereskedelmi kérdések kezelésére.

11.10.2018

VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság részére

a Kereskedelmi Világszervezetről: előre vezető lépések
(2018/2084(INI))

A vélemény előadója: Lola Sánchez Caldentey

JAVASLATOK

A Fejlesztési Bizottság felkéri a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi módosításokat:

1. emlékeztet arra, hogy a kereskedelmi liberalizáció pozitív fejlemény lehet a szegénység és az egyenlőtlenségek csökkentése szempontjából, amennyiben megfelelő szakpolitikákkal és intézményekkel párosul, amelyek maximalizálják és jobban elosztják a kereskedelem nyújtotta előnyöket, de a fenntartható fejlődés elősegítése terén önmagában nem elegendő; emlékeztet arra, hogy a versenyképesség és a gazdasági növekedés önmagában nem célkitűzés, hanem eszköz, amelyet az emberiség javának érdekében kell használni; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a kereskedelemnek a fenntartható fejlődést szolgáló eszköznek kell lennie; üdvözlö, hogy a fejlődő országok mára a világkereskedelem mintegy felét bonyolítják le, míg ez az arány 2000-ben 33 százalékot tett ki, valamint hogy a mélyszegénységben élők száma 1990 óta a felére, valamennyivel egymilliárd fő alá csökkent;
2. ismételten kiemeli azon szakpolitikai reformok előmozdításának fontosságát a multilaterális kereskedelmi rendszeren belül, amelyek támogatják a fejlődésközpontú célkitűzéseket, mégpedig az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendje segítségével; hangsúlyozza a globális, kereskedelmi kérdések nyílt megvitatásának platformjaként szolgáló Kereskedelmi Világszervezetben (WTO) mint jól működő, szabályokon alapuló multilaterális tárgyalási fórumban rejlő lehetőségeket; ragaszkodik ahhoz, hogy az Európai Unió továbbra is szorgalmazza a WTO demokratizálódását és további modernizálását annak biztosítása érdekében, hogy minden ország egyenrangú félként képviseltesse magát;
3. emlékeztet arra, hogy az emberi jogi normáknak és előírásoknak a kereskedelmet és befektetéseket érintő globális szabályokba való integrálásának hiánya megnehezíti,

hogy a vállalatok továbbra is felelősségre vonhatók legyenek; hangsúlyozza, hogy a kereskedelmi és a beruházási jogszabályokat összhangba kell hozni az emberi jogi jogszabályokkal, különösen a globális ellátási láncok vonatkozásában; kéri az Európai Uniót, hogy ennek elérése érdekében indítson kezdeményezéseket a WTO-nál a bizonyos globális ellátási láncokra vonatkozó szabályozással kapcsolatban, amely első lépésként a ruházati ágazatot érinti; ezenkívül ismételten hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU aktívan részt vegyen a transznacionális vállalkozásokkal és egyéb üzleti vállalkozásokkal emberi jogi szempontból foglalkozó nyitott kormányközi munkacsoport (OEIGWG) munkájában, és ragaszkodjon ahhoz, hogy az emberi jogok elsőbbséget élvezzenek az üzleti érdekekkel szemben;

4. olyan, mindenki érdekeit szolgáló, a méltányos kereskedelem elvén alapuló világkereskedelmi menetrend létrehozását kéri, amely a fejlődést, a szociális, a környezetvédelmi és az emberi jogokat helyezi a középpontba, valamint különösen nagy hangsúlyt fektet az alacsony jövedelmű fejlődő és legkevésbé fejlett országok (LDC-országok) szükségleteire; kiemeli ezzel kapcsolatban, hogy elő kell mozdítani a kereskedelmi megállapodásokban a szociális, munkaügyi és környezetvédelmi normákra vonatkozó részletes, kötelező és kikényszeríthető rendelkezéseket;
5. nyomatékosan kéri az emberi jogok szigorú védelmét, valamint az emberi jogok megsértésével kapcsolatos nézetkülönbségek feloldására irányuló olyan jogorvoslati mechanizmusok létrehozását, amelyek hatékonyak és elérhetők az egyének számára; emlékeztet arra, hogy fontos a nemek közötti egyenlőség érvényesítése és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése valamennyi kereskedelempolitika, többek között a WTO szabályai esetében is;
6. úgy véli, hogy a dohai forduló 2001-es kezdete óta a világ drasztikus gazdasági, politikai és technológiai változáson ment keresztül; arra bátorítja ennélfogva a WTO-t, hogy jobban mérlegelje a dohai fejlesztési menetrend fenntartható fejlesztési céljait annak érdekében, hogy megfelelően kezelhesse az új kihívásokat, például az elektronikus kereskedelemmel, a digitális kereskedelemmel, a beruházások átláthatóságával, a támogatásokkal és a kapacitásfelesleggel, a globális ellátási láncokkal, a közbeszerzéssel, a szolgáltatások belföldi szabályozásával, valamint a mikro-, kis- és középvállalkozásokkal kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy szükséges a WTO, többek között a vitarendezési mechanizmus reformja ahhoz, hogy biztosítani lehessen a méltányos és kiegyensúlyozott multilaterális kereskedelmi rendszert; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a fejlődő országok közé tartozó WTO-tagországok teljesítsék kötelezettségeiket, valamint saját fejlettségi szintjüknek megfelelően maguk dönthessenek kereskedelmi liberalizációjuk ütemezéséről és annak lépéseiről;
7. kéri a kereskedelemösztönző támogatásra vonatkozó projektek fejlesztési támogatás keretein belüli nagyobb mértékű támogatását annak érdekében, hogy a digitális lehetőségek kereskedelmi realitássá váljanak a fejlődő országok számára;
8. nyomatékosan kéri az EU-t és a tagállamokat, hogy megfelelően ismerjék el azokat a nehézségeket, amelyekkel a fejlődő országok szembesülnek a WTO-megállapodásokban foglalt kötelezettségeik teljesítése során; megjegyzi, hogy ezek a nehézségek többek között a következők: a) a beruházási intézkedések és támogatások

tilalma, amely megnehezíti a belföldi ipar serkentését; b) a mezőgazdasági import liberalizációja, amely veszélyezteti a mezőgazdasági kistermelők életképességét és megélhetését, akiknek a termékei az olcsóbb importált élelmiszerekkel kénytelenek versenybe szállni; c) a magas szintű szellemi tulajdonjog-rendszer negatív hatásai a gyógyszerekhez és a technológiatranszferhez való hozzáférésre; valamint d) a fejlődő országokra nehezedő, szolgáltatási szektoruk kibővítésére irányuló nyomás erősödése, amely alááshatja a helyi szolgáltatók életképességét;

9. megismétli az EU-hoz intézett azon kérését, hogy biztosítsa, hogy a fejlődő országokkal kapcsolatos tevékenységei – mind a fejlesztés, mind a kereskedelem terén – egyenlő partnerek közötti kiegyensúlyozott kereten alapuljanak, összhangban álljanak az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 208. cikkében lefektetett fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia elvével, és az emberi jogok támogatására és tiszteletben tartására irányuljanak;
10. üdvözli a WTO kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodásának 2017. február 22-i hatálybalépését, és megjegyzi, hogy ez a megállapodás jelentős előnyökkel járhat különösen a fejlődő országok számára; megismétli, hogy fontos célzott és fenntartható technikai, pénzügyi és kapacitásépítési támogatást biztosítani a fejlődő országok közé tartozó WTO-tagállamok, különösen a legkevésbé fejlett országok számára, hogy segíthessék őket a megállapodás végrehajtása és a reformfolyamathoz való alkalmazkodás során;
11. úgy véli, hogy a WTO-szabályoknak és más multilaterális kereskedelmi megállapodásoknak növelniük kellene a különleges és megkülönböztetett elbánás alkalmazásának gyakoriságát, hogy lehetséges legyen a fiatal iparágak támogatására szolgáló eszközök nagyobb mértékű használata; nyomatékosan kéri az EU-t és a tagállamokat, hogy biztosítsák a különleges és megkülönböztetett elbánás elvét minden WTO-tagország számára, amelyet a Világbank a fejlődő országok közé sorolt;
12. hangsúlyozza, hogy a kereskedelmi megállapodások negatív hatást gyakorolhatnak az élelmezésbiztonságra a fejlődő országokban; sajnálja, hogy a fejlődő országok által a WTO-ban folyó tárgyalások keretében a mezőgazdasági kistermelők megélhetésének biztosítására, valamint az élelmezésbiztonság és a vidékfejlesztés előmozdítása érdekében javasolt két eszközt, azaz a különleges termékek eszközét és a különleges védelmi mechanizmust végül nem hozták létre; felhívja az Uniót, hogy támogassa a fejlődő országok arra irányuló kéréseit, hogy megvédjék élelmiszer-termelési rendszereiket és lakosságukat a többek között a gazdasági partnerségi megállapodások keretében beáramló olcsó import potenciálisan romboló hatásaitól;
13. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a WTO 11. miniszteri konferenciája nem tett előrelépést a fejlődő országokat érintő kulcsfontosságú problémák terén; üdvözli ugyanakkor a legkevésbé fejlett országok számára a WTO által már korábban biztosított, fokozott preferenciális elbánást, beleértve a preferenciális származási szabályokat és a szolgáltatókkal szembeni preferenciális elbánást, és hangsúlyozza azon kapacitásépítő intézkedések szükségességét, amelyek lehetővé tennék a legkevésbé fejlett országok szállítóinak, hogy a legkevésbé fejlett országok WTO szolgáltatási mentességét élvezzék;
14. hangsúlyozza, hogy a WTO munkáját meghatározó alapelvnek a fenntartható fejlődés

célkitűzésének kell lennie, valamint a szabályait és a működését ehhez igazodva, és a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrenddel és a Párizsi Megállapodással összhangban kell kialakítania, amelynek referenciaként kell szolgálnia a további kötelezettségek meghatározásához; hangsúlyozza továbbá, hogy fontos biztosítani a globális értékláncok fenntarthatóságát, valamint hogy azok összhangban legyenek az emberi jogok tiszteletével és a szociális és környezetvédelmi előírásokkal;

15. hangsúlyozza a jó minőségű élelmiszerek és a tiszta víz biztosításának, valamint további szennyvízkezelő létesítmények építésének fontosságát a 2. és 6. fenntartható fejlesztési cél teljesítése érdekében; továbbá felhívja a figyelmet a fejlődő országokban fennálló energiaszegénység mértékére és következményeire, és további intézkedésekre szólít fel az energiaszegénység csökkentése érdekében a 7. fenntartható fejlesztési céllal összhangban, különösen a távoli vidéki területeken és a hálózaton kívüli energetikai régiókban;
16. kitart amellett, hogy a szellemitulajdon-jogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló WTO-megállapodásnak (TRIPS-megállapodás) nagyobb hangsúlyt kell fektetnie a fejlődésre; emlékeztet arra, hogy kiemelten fontos a gyógyszerekhez való hozzáférés biztosítása mindenki számára, és ennek érdekében a TRIPS-megállapodásban biztosított rugalmasság kiterjedtebb használatát szorgalmazza a Dohai Nyilatkozatban foglaltak szerint; aggodalmát fejezi ki a vetőmagok privatizációjának jelenlegi tendenciáival kapcsolatban, amelyek aláássák az emberek élelemhez való jogát; felszólítja a Bizottságot, hogy alaposabban vizsgálja meg a biokalózkodás jelenségét, és hozzon intézkedéseket ellene;
17. támogatását fejezi ki a határátlépési CO₂-adó kiigazításának mechanizmusa mellett, amely az éghajlatra saját maguk által gyakorolt hatások csökkentése érdekében intézkedéseket hozó cégek számára a tisztességes verseny biztosításának egyik fontos eszköze;
18. elítéli, hogy a WTO állat- és növényegészségügyi intézkedések alkalmazásáról szóló megállapodásában (SPS-megállapodás) meghatározott kötelezettségek nem ismerik el az államok ahhoz való jogát, hogy az elővigyázatosság elve szerint szabályozásokat fogadjanak el; sürgeti az Uniót és a tagállamokat, hogy álljanak ki ezen elvnek a WTO-kötelezettségekben való elismerése mellett;
19. a fentiekkel összefüggésben aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a kétoldalú és többoldalú kereskedelmi megállapodások számának növekedése a nemzetközi kereskedelempolitika fragmentálódásához vezethet, ezzel aláásva a WTO szerepét; emlékeztet arra, hogy érdekeik védelmében a fejlődő országoknak van a legnagyobb szükségük egy többoldalú rendszerre; ennél fogva kéri, hogy az EU és a tagállamok tegyenek további erőfeszítéseket annak érdekében, hogy a WTO ismét központi szerepet játsszon a globális kereskedelemirányításban, valamint hogy a többoldalú és kétoldalú egyezményekben tartózkodjanak a WTO+ rendelkezéseinek a fejlődő országoktól való megkövetelésétől, mert ezzel aláásnák a WTO kifejezetten ezen országok érdekeinek védelmében kialakított rugalmassági mechanizmusait;
20. mély aggodalmának ad hangot amiatt, hogy több megüresedett hely a WTO Fellebbezési Testületében továbbra is betöltetlen, és hogy ez a körülmény megakadályozza a vitarendezési mechanizmus megfelelő működését; ezért felkéri a

Bizottságot, hogy tegyen konkrét javaslatokat ezen hátrányos pátthelyzet feloldására;

21. kéri, hogy az EU továbbra is szorgalmazza a WTO parlamenti dimenziója jelentőségének növelését, különösen a felelős titkárságnak járó pénzügyi és személyzeti támogatás növelése által; felhívja a WTO-tagokat a demokratikus legitimitás és átláthatóság biztosítására a WTO parlamenti dimenziójának erősítése által; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy szükség van annak biztosítására, hogy a parlamenti képviselők nagyobb mértékben hozzáférhessenek a kereskedelmi tárgyalásokhoz, és bevonják őket a WTO-határozatok megfogalmazásába és végrehajtásába, a kereskedelem politikákat pedig a polgárok érdekét nézve megfelelően ellenőrizték.

**INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	9.10.2018
A zárószavazás eredménye	+: 14 -: 2 0: 10
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Nirj Deva, Mireille D'Ornano, Enrique Guerrero Salom, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Stelios Kouloglou, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Lola Sánchez Caldentey, Eleni Theoharous, Mirja Vehkaperä, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská, Joachim Zeller, Željana Zovko
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Thierry Cornillet, Ádám Kósa, Cécile Kashetu Kyenge, Florent Marcellesi, Paul Rübig, Kathleen Van Brempt
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Krzysztof Hetman, Kati Piri

**NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁGBAN**

14	+
ALDE	Mirja Vehkaperä
EFDD	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano
GUE/NGL	Stelios Kouloglou, Lola Sánchez Caldentey
S&D	Enrique Guerrero Salom, Cécile Kashetu Kyenge, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Kati Piri, Kathleen Van Brempt
VERTS/ALE	Maria Heubuch, Florent Marcellesi

2	-
PPE	Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Paul Rübig

10	0
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Thierry Cornillet
ECR	Nirj Deva, Eleni Theocharous
PPE	Krzysztof Hetman, Ádám Kósa, Bogdan Brunon Wenta, Joachim Zeller, Željana Zovko, Anna Záborská

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	20.11.2018
A zárószavazás eredménye	+: 31 -: 3 0: 3
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Laima Liucija Andrikienė, Maria Arena, Tiziana Beghin, David Borrelli, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Santiago Fisas Ayxelà, Christofer Fjellner, Eleonora Forenza, Christophe Hansen, Nadja Hirsch, Yannick Jadot, France Jamet, Elsi Katainen, Jude Kirton-Darling, Danilo Oscar Lancini, Bernd Lange, David Martin, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Alessia Maria Mosca, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, William (The Earl of) Dartmouth, Iuliu Winkler
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Nicola Danti, Paul Rübig, Jarosław Wałęsa
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Karin Kadenbach, Rupert Matthews

AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA

31	+
ALDE	Nadja Hirsch, Elsi Katainen, Marietje Schaake
ECR	David Campbell Bannerman, Emma McClarkin, Rupert Matthews, Joachim Starbatty
EFDD	William (The Earl of) Dartmouth
GUE/NGL	Helmut Scholz
NI	David Borrelli
PPE	Laima Liucija Andrikienė, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Santiago Fisas Ayxelà, Christofer Fjellner, Christophe Hansen, Sorin Moisă, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Paul Rübig, Adam Szejnfeld, Jarosław Wałęsa, Iuliu Winkler
S&D	Maria Arena, Nicola Danti, Karin Kadenbach, Jude Kirton-Darling, Bernd Lange, David Martin, Alessia Maria Mosca, Joachim Schuster

3	-
ENF	France Jamet, Danilo Oscar Lancini
GUE/NGL	Anne-Marie Mineur

3	0
EFDD	Tiziana Beghin
GUE/NGL	Eleonora Forenza
VERTS/ALE	Yannick Jadot

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás